

Anděl jim řekl: "Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán v městě Davidově. Toto vám bude znamením: Naleznete děťátko v plenkách, položené do jeslí." A hned tu bylo s andělem množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení."

Evangelium podle Lukáše 2, 10-14

Milý přítel v Kristu,

je adventní čas a my se připravujeme na Vánoce. Každý se připravuje, jak mu je vlastní, jak mu dovolí jeho možnosti.

Těšíte se na Vánoce? Já ano. Na setkání s rodinou, na dárky, na vůni jehličí a cukroví, na vánoční hudbu. Těším se na Vás a na bohoslužby, které budeme společně slavit. Znovu nám všem zazní ona radostná zvěst andělů, že se nám narodil Spasitel, Kristus Pán. A že to je proto, že nás Bůh má rád. Máme tuto radostnou zvěst slyšet., smíme ji přijmout do svých srdcí. Smí se zabydlet v našich životech.

Všechno začíná u **slyšení**. Vede mě to k otázce: dokážeme vůbec tuhle zprávu zaslechnout? Tak, aby to nebylo jen "jedním uchem tam, druhým ven"? Jak moc vlastně dokážeme ve svém životě nemluvit, být zticha a vědomě poslouchat? - Troufám si říct, že moc ne. Jde nám to

Slovo do ticha

Napsal uživatel Hana Chroustová, farářka šumperského sboru

Středa, 07 Prosinec 2011 18:03 - Aktualizováno Středa, 07 Prosinec 2011 18:21

těžko,. Neradi mlčíme a neradi jsme zticha. A hlavně, slyšíme toho denně tolik -tolik slov, zvuků, hluků, zpráv, pokynů - že nás jakákoli další zpráva navíc vyčerpává.

Odvykli jsme si na ticho, neumíme s ním moc zacházet, snad se ho i trochu bojíme. Ale právě **ti cho**

je obrovskou kvalitou pro náš život. Jestli chceme něco skutečně slyšet, musíme nejdřív umlknout a vystavit se tichu. Teprve v tichu se můžeme doopravdy přiblížit sobě sama, druhému člověku a také Bohu. V tichu můžeme zaslechnout svůj vnitřní hlas. Tedy touhu po životě, po lásce a Boží blízkosti. A teprve v tichu můžeme zaslechnout hlas Boží, který nám říká to nejdůležitější pro náš život:

Neboj se, mám tě rád.

Z ticha se pak rodí naše radost, odvaha i klid, naše správná rozhodnutí, postoje a jednání. Tohle není "jakákoli zpráva". Je to zpráva andělská, přímo nebeská. Stojí za to věnovat jí více pozornosti než zprávám jiným.

Přála bych nám všem, abychom se při přípravách na Vánoce **zastavili a ztišili**. Jedině tak budeme moct zaslechnout

Boží vyznání lásky

nám lidem. Jedině tak tohle vyznání lásky prostoupí naše srdce a zabydlí se v našich všedních životech. A co znamená to, že se zabydlí? Že budeme milovat - sebe sama, své bližní a Pána Boha.

Hana Chroustová, farářka šumperského sboru